

11. tanulmány

Naponkénti döntés

Március 10., szombat délután

Viselkedjetez tisztességesen és igazul ezen a gonosz világon! Némelyek akkor becsületesek, ha becsületességük nem veszélyezteti a világi érdekeiket, de aki ezen elv szerint cselekszik, mind ki lesz törölve az élet könyvéből.

Ápolnunk, művelnünk kell magunkban a szigorúan vett becsületességet! Csak egyszer mehetünk át ezen az életen. Nem jöhetünk vissza helyrehozni a hibáinkat. Ezért tegyük minden lépésünket istenfélelemmel és gondos figyelemmel. A becsületesség nem elegyíthető a számító viselkedéssel. Vagy a számító viselkedést nyomjuk el magunkban, és akkor az igazság és becsületesség tartja a gyeplőt, vagy nem a becsületesség kormányoz többé. A kettő nem cselekedhet együttesen; soha nem érthet egyet. Amikor Isten összeállítja az ékszerreit – az igaz, a nyílt, a becsületes –, ezek lesznek választottai, a kincsei. Az ilyeneknek az angyalok készítik a koronát, és e fejükükről az Isten trónjáról áradó dicsőség fog visszatükröződni. – *A Te Igéd igazság*, 6. kötet, 1081. o.

Vannak, akik nem vállaltak részt a rendszeres adakozásban, azzal menetetvén magukat, hogy adósságaik vannak. Azzal érvelnek, hogy előbb egyetlen embernek se tartozzanak. Azonban az a tény, hogy adósságaik vannak, még nem mentség számukra. Megmutattatott nekem, hogy vissza kell adniuk a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené. Egyesek felelősséget éreznek, hogy egyetlen embernek se tartozzanak, és úgy gondolják, Uruk semmit sem kérhet tőlük addig, míg vissza nem fizették adósságuk teljes összegét. Ezzel ámítják magukat. Késedelem nélkül vissza kell adniuk Istennek, ami az övé! Minden-

kinek el kell hoznia az Úrnak a megfelelő adományt! Az eladósodottak vegyék ki az adósságot törlesztő részt abból, amivel rendelkeznek, és a megmaradt részből arányosan adakozzanak.

Jahve, az örökkévaló, az önmagában létező, a nem teremtett Isten, aki maga a forrása és fenntartója mindennek, aki egyedül jogosult arra, hogy Őt illesse meg a legnagyobb tisztelet és imádat. Ezért az embernek tilos, hogy érzelmeiben vagy szolgálataiban az első helyet valaki vagy valami másnak adja, mert mindaz bálvány, ami az Isten iránti szeretetünket csökkenti. Másik istent alkotunk magunknak, ha olyan szolgálatot végzünk, amely egyedül őt illeti meg. – *Pátriárkák és próféták*, 303–304. o.

Az evésben és ivásban való mértéktelenség és a meggazdagodás vágya vezetett a túlzott munkához. Ha az étvágyat ellenőrzés alatt tartják, és kizárólag egészséges ételeket fogyasztanak, akkor annyi pénzt takaríthatnak meg, hogy a férfiaknak és nőknek nem lesz szükségük az erőn felüli munkavégzésre, vagyis az egészség törvényeinek a megrontására. A férfiak és nők vagyonszerzési vágya nem bűnös, ha a céljuk eléréséért való igyekezetükben nem feledkeznek meg Istenről, és nem hágják át Jahve utolsó hat parancsolatát. (...) Ha a meggazdagodás érdekében túlfeszítik az erejüket, és megrontják az élet törvényeit, akkor nem tudnak tökéletes szolgálatot nyújtani a Mindenhatónak, és bűnös úton járnak. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 375. o.

Március 11., vasárnap – A kölcsönök és a költségek

Nincs olyan élethelyzet vagy életszakasz, amelyre a Bibliának ne lenne értékes utasítása. Igazgató és beosztott, gazda és szolga, eladó és vásárló, kölcsönadó és kölcsönt felvevő, szülő és gyermek, tanár és diák – mindenki megtalálhatja a Szentírásban a helyzetét megoldó, felbecsülhetetlen értékű útmutatást. – *A keresztény nevelés alapelvei*, 562. o.

Nagyon helyes az a vágy, hogy magad hordozd a terhedet, és ne edd a másoktól függés kenyerét! Nemes, nagylelkű törekvés indít önfenntartásra. Ehhez szorgalmas életmódra és takarékosagra van szükség.

Sokan, nagyon sokan nem úgy nevelték magukat, hogy a kiadásaik ne lépjék túl a bevételeiket. Nem tanultak meg a körülményekhez alkalmazkodni, ezért újra és újra kölcsönkérnek, és elárasztja őket az adósság, aminek következtében elkedvetlenednek és elcsüggednek. (...)

Mindenki tanulja meg, hogyan kell a számlákat vezetni! Némelyek elhanyagolják ezt a munkát, mert lényegtelennek tartják, azonban ez helytelen. Minden kiadást pontosan fel kell jegyezni!

Az Úr úgy látta jónak, hogy bemutassa nekem azokat a helytelenségeket, amelyek a költségekkel erednek, és figyelmeztessen a szülőket: tanítsák meg a gyermekeket a szigorú takarékosagra. Tanítsátok meg őket, hogy azt a pénzt, amit szükségtelen dolgokra költenek, fordítsák hasznos dolgokra!

Ha bűnös szokásaid vannak, azonnal vedd fel a küzdelmet ellenük! Amennyiben nem teszed meg, örökre tönkre mégy. A takarékoság, a szorgalom és a józanság szokása értékesebb a gyermekeid számára a gazdag hozománynál. A Földön zarándokok és idegenek vagyunk. Az anyagi javainkat ne költsük olyan kívánságok kielégítésére, amiket Isten szerint vissza kell fojtanunk. Helyesen mutassuk be hitünket a kívánságok visszaszorításával! – *Boldog otthon*, 314–315. o.

Isten életet, egészséget és szellemi képességeket ajándékozott az embernek. Azt akarja, hogy testi, szellemi erőinket és képességeinket ne hevertessük tétlenül. Használjuk fel tehát adományainkat nevének dicsőítésére! (...)

Mindenkinek meg kell értenie, milyen fontos dolog a takarékoság. Egy munkás se gazdálkodjon úgy, hogy adósságba merüljön. Sátán egyik csapdája az a szokás is, hogy olyan pénzeket vegyünk ki a pénztárból, amelyekért még meg sem szolgáltunk. Ezáltal elvonjuk a pénztárból azokat az anyagiakat, amelyek a missziómunkások fenntartására szükségesek. Ha valaki önként adósságba keveredik, azt Sátán csapdája fogta meg. (...)

Elcsüggesztő, hogy sokan pénzt kölcsönöznek sürgős anyagi gondjaik megoldásához anélkül, hogy számításba vennék az adósság csapdáját. Az Úr azt szeretné, hogy mindazok, akik hisznek az igazságban, megtérjenek, és felhagyjanak e csalóka szokás gyakorlásával. Inkább

szenvedjenek a hiányosságok miatt, minthogy tisztességtelen cselekedeteket kövessenek el... Ha mindazok, akik tudatában vannak az igazságnak, Isten megszentelő befolyásának fényében nem változtatják meg a jellemüket, a halál illata lesznek a halálra. Helytelenül képviselik az igazságot, és meggyalázzák Krisztust, aki maga az igazság. – *Könyv-
evangelizáció, 77–78., 80. o.*

Március 12., hétfő – Azonnali elégtétel

Ézsau hajlamos volt saját magával szemben az engedékenységre, és semmire sem vágyott jobban, mint a szabadságra, hogy azt tehessen, amit csak akar. A hatalom és a gazdagság, a lakomázás és a szórakozás jelentette neki a boldogságot. Kérkedett korlátlan függetlenségével és vad, csavargó életével. (...)

Ézsau azokat az embereket képviseli, akik olyan hosszú ideig éltek a testi vágyaik, a bűnös hajlamaik és a szenvedélyeik rabságában, hogy jellemük legyengült, és képtelenek felismerni az örök értékű dolgok fontosságát. (...)

Olyan hosszú időn keresztül hajszolta az élvezeteket, hogy amikor kísértéssel szembesült, képtelen volt az ellenállásra: elfogadta a csábító, kívánatos ajánlatot. Meg sem próbálta visszafojtani az étvágyát, és már-már úgy érezte, szenvedni fog, s talán meg is hal, ha nem eszik abból az ételből. Minél többet gondolt rá, annál erősebb volt benne a vágy az elfogyasztására. Még az elsőszülöttségi jog is – amely szent dolog volt – elvesztette számára értékét és jelentőségét. – *Conflict and
Courage, 61. o.*

Akik nem fogadják meg Isten tanácsait az egészségükre vonatkozóan, azok könnyen áthághatják a Sínai-hegyen kijelentett parancsolatokat is. Akik nem az egészséges életmód elvei szerint esznek és isznak, és engednek étvágyuk késztetéseinek, jóllehet tudják, mi a követendő út – az élet többi területén sem hajlandók a szent elvek szerint élni. Foglalkoznunk kell a táplálkozás reformjának a kérdésével, mert jellemünket fejleszti, és értelemre inti mindazokat, akiknek a hasuk az istenük. – *Egészségügyi tanácsok, 38–39. o.*

A mennyei bölcsesség által meg nem világított, véges elme sok mindent képtelen felfogni, és ezért talál okot a kritizálásra. Sokan mintha érénynek éreznék, hogy a hitetlenség, a kétkedés és a hitetlenség oldalán állnak. De a becsületesség látszata olyan embert takar, akit az önteltség és a gög sarkall. Némelyek örülnek, ha olyan dolgot találnak a Szentírásban, amivel másokat zavarba hozhatnak. Először csupán a vita kedvéért bírálják és érvelnek a rossz mellett. Nem veszik észre, hogy ezzel a madarász hálójába kerülnek. (...) Ezért az istentelenekhez csatlakoznak, és bezárják maguk előtt az Éden kapuját. – *A nagy küzdelem*, 434. o.

Akik Istent teljes szívükből szeretik, azok a legjobb szolgálatot szeretnék nyújtani neki, és állandóan arra törekcsenek, hogy minden képességüket összhangba hozzák azokkal a törvényekkel, amelyek segítik a talentumaikat Isten szolgálatába állítani. Vágyaik és szenvedélyeik kielégítésével nem akarják gyengíteni vagy beszennyezni a mennyei Atyjuknak felkínált áldozatot.

Péter így szól: „Tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen vitézkednek!” (1Pt 2:11). Minden bűnös kedvtelés bénítja a képességeinket, tompítja a szellemi és a lelki érzékenységünket, és a minimumra csökkenti Isten Igéjének és Lelkének szívünkre gyakorolt hatását. Pál apostol ezt írja a korinthusiaknak: „Tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vívén véghez a mi megszentelésünket!” (2Kor 7:1) – *A nagy küzdelem*, 389–390. o.

Március 13., kedd – Személyes eszközök

Egyesek oktalanul cselekszenek. Szeretnének jó benyomást kelteni, és úgy hiszik, a megjelenésük erő t sugároz. Nem mérlegelik a költségeket, hogy felmérhessék, be tudják-e fejezni, amit elkezdtek. Ily módon világgá kürtölik fogyatkozásukat. A magatartásuk arról árulkodik, hogy sokat kell még tanulniuk az elővigyázatosságot illetően. Mivel túlságosan bíznak magukban, sok hibát követnek el. Némelyeket olyan veszteség ér, amiből soha többé nem állhatnak talpra. – *Keresztény sáfárság*, 208. o.

A jelen igazságban hívó keresztények legyenek bölcsek és előrelátók! Ne hanyagolják el a javaik rendezését, várva a kedvező alkalmat, hogy majd hosszas betegség esetén rendezhetik anyagi ügyeiket! Álljanak készen anyagi dolgaikkal, hogyha bármely órán elszólítanak őket, és már nem szólhatnak bele a javaik elosztásába, minden ügyük el legyen rendezve! – *Bizonyágtételek*, 3. kötet, 106. o.

Krisztus követőinek nem kell megvetniük a gazdagságot. Tekintsék úgy, mint a Mindenható egyik talentumát. Az ajándékok bölcs felhasználása által Jézus híveire örök áldás szállhat, de nem szabad elfelejteniük, hogy Isten nem azért adott nekik gazdagságot, hogy azt a saját kedvük szerint használják fel, illetve belátásuk szerint adakozzanak belőle vagy sem. Az anyagi javaikat ne önző módon, személyes hasznukra kamatoztassák. Nem helyes ez a magatartás az Úrral és az emberekkel szemben, és ha nem változtatnak ezen, végül csak zavart és bajt okoznak. (...)

A szegény és a gazdag, mindkettő maga dönt örök sorsa felől, és méltónak bizonyul vagy sem a szentek dicső örökségének átvételére. Akik ezen a világon a gazdagságukat önző módon használják fel, olyan jellemtulajdonságról tesznek bizonyágot, amely rámutat arra, mit tennének, ha még nagyobb haszonban lenne részük, vagy ha rendelkeznének Isten országának elévülhetetlen kincseivel. A Földön ápolt önző előnyök a mennyben már nem érvényesek. Isten országában mindenki egyenlő lesz. – *Keresztény sáfárság*, 104. o.

A kincsed nem értékesebb a homoknál, ha nem az életszükségletekre fordítod, hogy mások áldására legyél, és elősegítsd vele Isten ügyét. (...)

Az Úr felszólít, hogy vond vissza szeretetedet a világtól, és foglalkozz a mennyei dolgokkal! Meg kell ismerned Isten akaratát, kutatnod kell azt, ahelyett, hogy hajlamaidat és bűnös gondolataidat követnéd. „Mit akarsz, hogy cselekedjem?” – ez legyen szíved őszinte, aggódó kérdése. – *Bizonyágtételek*, 4. kötet, 50. o.

Március 14. szerda – Ne kerüljünk adósságba!

Némelyek boldogulhattak volna, ha átadják magukat Istennek, és meg lett volna bennük a szándék az alázatos munkára, fokozatosan fejlesztve a vállalkozásukat, így elkerülve az eladósodást – csődbe jutottak, mivel tisztességtelen módon dolgoztak. Az első nehézség láttán mindent eladtak, bizonyítva, hogy képtelenek a folytatásra. Elsősorban a pénzügyi megszorításból kívántak szabadulni, és nem a majdani eredményeket tartották szem előtt.

A segítségükre sietők olyan kötelezettségek aláírására kényszerítik őket, amelyek miatt a szorult helyzetben levők rabszolgáknak érzik magukat. Elmegy a hírük, hogy esztelen módon igazgatták vállalkozásukat, és csődbe jutottak. Ettől a megbélyegzéstől nehezen szabadulnak. Oktatást kaptam, hogy a következő tanácsot adjam a kölcsönökért folyamodóknak: Dolgozzatok tovább tisztességesen, és ne adjátok fel! Küzdjete minden erőtökkel, hogy kimásszatok a csődből! – *Keresztény sáfárság*, 208. o.

Láttam, hogy Istennek nem tetszik, ha kezességet vállalunk a hitetlenekért. Ehhez az igéhez utasítottak: „Ne légy azok közt, akik kézbe csapnak, akik adósságért kezeskednek!” (Péld 22:26). (...) A kezességet vállalók hűtlen sáfárok, mert azt ajánlják fel, ami nem az övék, hanem menyeyi Atyjuké, mivel Sátán készen áll segíteni a gyermekeit, hogy elragadják Isten gyermekeinek a javait. A szombatünneplő hívők ne legyenek társuljanak a hitetlenekkel! Isten fiai túlságosan bíznak az idegenek szavaiban. Tanácsot és felvilágosítást kérnek tőlük olyan dolgokban, amelyekben nem kellene. Az ellenség eszközéül használja fel, és munkálkodik a hitetlenek által, hogy megzavarja és kivigye a hívőket Isten népe közül. – *Tanácsok a gyülekezetnek*, 85. o.

A Mindenható tulajdonjogának elismerése képezi az üzleti feddhetetlenség, a becsületesség és a valódi siker alapját. Minden létező teremője az igazi tulajdonos, mi csak sáfárok vagyunk. Mindaz, amivel rendelkezünk, reánk bízott tőke, amelyet az Ő utasítása szerint kell felhasználni.

Ez előtt a kötelezettség előtt minden embernek meg kell hajolnia! Az emberi tevékenység egész körét foglalja magában. Akár elismerjük, akár nem, sáfárok vagyunk, akiket Isten felruházott talentumokkal, képességekkel, és a világba helyezett bennünket, hogy elvégezzük az általa kijelölt munkánkat. – *Előtted az élet*, 119. o.

Sokan, nagyon sokan nem rendelkeznek megfelelő üzleti érzéssel és gazdasági műveltséggel ahhoz, hogy a költségeiket a bevételeik alatt tartsák. Nem tanulnak meg alkalmazkodni a körülményekhez, és egyik kölcsönt a másik után veszik fel, adósságba süllyednek, majd pedig elbátortalanodnak és elcsüggednek.

Egyesek teljesen megfélemedeznek Isten ügyéről, és gondatlanul költekeznek szabadidős szórakozásokra, ruházatra, értelmetlenségekre; és amikor felhívást intéznek Isten ügyének hazai és külföldi támogatására, nincs mit felajánlaniuk, mivel szinte mindenüket elköltötték. (...)

Legyünk éberebbek, és ne költsünk szükségtelen dolgokra! Ne alkítsunk ki olyan ízlésvilágot magunkban, amely arra ösztönözhet, hogy a világ szokásait utánozva meglopjuk Isten kincstárát! – *The Review and Herald*, 1893. december 19.

Március 15., csütörtök – Takarékoság és befektetés

Bölcs Salamon a következő tanácsot fogalmazza meg a felelőtlen emberek számára: „Eredj a hangyához, te rest, nézd meg az ő útjait, és légy bölcs! Akinek nincs vezére, igazgatója vagy ura, nyárban szerzi meg az ő kenyereit, és aratáskor gyűjti eledelét.” (Péld 6:6–8) A hangyák élete az ügyességről és a kitartásról tanúskodik. Egyszerre csak egy szem magot cipelnek, de a türelmüknek és kitartásuknak köszönhetően csodákra képesek.

Salamon rámutat a hangya szorgalmára, és ezzel szemrehányást tesz a tunyáknak, az idejüket vesztegetőknek, a testüket-lelküket romboló életmódot folytatóknak. A hangya mindig a következő évszakra készül, míg sok, értelemmel megáldott ember képtelen felkészülni az előttünk álló örökkévalóságra.

A Nap, a Hold, a csillagok, a kemény sziklák, a tengereket szüntelenül tápláló folyók és a nyugtalan óceánok mind követendő tanulságokat közvetítenek számunkra. – *Keresztény sáfárság*, 157. o.

Isten a szolgálóinak hív minket, amiből arra következtethetünk, hogy azért fogad fel bennünket, hogy feladatokat végeztessen el velünk, és felelőségeket bízson ránk. Tőkét kölcsönzött nekünk, amit beruházhatunk. A tőke nem a mienk, ezért Isten nemtetszését váltjuk ki, ha magunknak harácsoljuk, vagy a tetszésünk szerint költjük Urunk javait. Felelősek vagyunk annak felhasználásáért vagy pazarlásáért, amit az Úr kölcsönzött nekünk. Ha az Úr által így kezünkbe helyezett tőke tétlenül hever, vagy a földbe ássuk, ha csak egyetlen talentum is, Mesterünk akkor is elszámoltat bennünket. Elvárja tőlünk, nem a magunkét, hanem amit Ő adott kölcsön, és pedig kamatostól. – *Bizonyságtételek*, 2. kötet, 529–530. o.

„Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4:18) Az a csere, amit önző vágyaink és hajlamaink megtagadásával elérünk, nem más, mint az értéktelennek és a mulandónak felcserélése az értékesért és a maradandóért. Ez pedig nem áldozat, hanem végtelen nyereség.

Minden igazi nevelés jelszava, minden igazi élet törvénye ez legyen: mindig valami jobbat felmutatni! Ha Krisztus valaminek a lemondására kér bennünket, mindig valami jobbat ajánl fel a helyébe. (...) A külsőségeknél, a becsvágynál vagy az önzésnél jobb dologra kell irányítani figyelmüket és törekvéseiket.

Hozzátok őket kapcsolatba a kézzelfogható szépségekkel, a magasabb alapelvekkel és a nemesebb életet élőkkel! Tanácsoljátok nekik, hogy Krisztust szemléljék, aki „mindenestől fogva gyönyörűség”. Ha egyszer a Megváltóra irányítják a tekintetüket, megtalálják az életük értelmét. Az ifjúság lelkesedése, nagylelkű odaadása, szenvedélyes buzgalma itt találja meg az igazi célját. A kötelességteljesítés gyönyörűségessé válik, és az áldozatot örömmel tekintik. Az életük legfőbb vágya

és legnagyobb öröme az lesz, hogy dicsőítsék Krisztust, és hasonlóká legyenek Őhozzá! – *Előtted az élet*, 253. o.

Március 16., péntek – További tanulmányozásra

Keresztény sáfárság, „Mint Noé napjaiban” c. fejezet.